

Wtorek, 23 września 2008 r.

Działalność Komisji Petycji (2007)

P6_TA(2008)0437

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 września 2008 r. w sprawie działalności Komisji Petycji w roku 2007 (2008/2028(INI))

(2010/C 8 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie działalności Komisji Petycji, szczególnie rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie rezultatów wizyty rozpoznawczej w Andaluzji, Walencji i Madrycie, przeprowadzonej w imieniu Komisji Petycji ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 21 i art. 194 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 45 i art. 192 ust. 6 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A6–0336/2008),
- A. uznając wyjątkowe znaczenie procesu składania petycji dla umożliwiania obywatelom zwracania uwagi Parlamentu Europejskiego na konkretne kwestie, które ich bezpośrednio dotyczą i które wchodzą w zakres działalności Unii,
- B. mając na uwadze, że Komisja Petycji powinna zawsze dążyć do zwiększenia skuteczności, by lepiej służyć obywatelom UE i wychodzić naprzeciw ich oczekiwaniom,
- C. świadomy faktu, że pomimo znaczących postępów w rozwoju struktur i polityki Unii w tym okresie, obywatele często mają świadomość licznych niedociągnięć w stosowaniu polityki i programów Unii, ponieważ dotyczą ich one osobiście,
- D. mając na uwadze, że, zgodnie z Traktatem WE, obywatele UE mają prawo do składania petycji do Parlamentu Europejskiego - mogą jednak kierować swoje skargi także do innych instytucji lub organów UE, a w szczególności do Komisji,
- E. mając na uwadze, że wysiłki służące szerzeniu i dostarczaniu informacji na temat powszechnego prawa do składania petycji do Parlamentu pozostają istotne na poziomie krajowym i przyczyniają się do pobudzenia zainteresowania obywateli, a w szczególności, zapobiegania nieporozumieniom dotyczącym różnych procedur składania skarg,
- F. mając na uwadze, że na państwach członkowskich spoczywa odpowiedzialność stosowania wspólnotowych rozporządzeń i dyrektyw, odpowiedzialność, którą mogą one delegować lokalnym lub regionalnym władzom politycznym w zależności od swoich uregulowań przewidzianych przez konstytucję,
- G. mając na uwadze, że uzasadnione jest sprawowanie przez Parlament demokratycznego nadzoru nad polityką Unii, pamiętając o ważnej zasadzie pomocniczości, w celu zagwarantowania, że prawa Unii są wdrażane i rozumiane w odpowiedni sposób oraz że spełniają cel, dla którego zostały opracowane, przedyskutowane i przyjęte przez właściwe instytucje Unii,
- H. mając na uwadze, że obywatele UE i mieszkańcy Unii mogą brać czynny udział w tej działalności korzystając z prawa do składania petycji do Parlamentu Europejskiego ze świadomością, że ich obawy zostaną rozpatrzone i zbadane przez właściwą komisję oraz że uzyskają oczekiwaną odpowiedź,

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, str. 340.

Wtorek, 23 września 2008 r.

- I. mając na uwadze, że obowiązujące traktaty już zawierają zobowiązania do przestrzegania, jako podstawowych zasad, na których opiera się społeczeństwo europejskie, godności ludzkiej, wolności, demokracji, państwa prawa, praw człowieka, równości i praw mniejszości, oraz mając na uwadze, że nowe traktaty o Unii Europejskiej i o funkcjonowaniu Unii, w przypadku ratyfikowania ich przez wszystkie 27 państw członkowskich, jeszcze to umocnią, włączając Kartę praw podstawowych, przewidując przystąpienie Unii Europejskiej do Europejskiej konwencji praw człowieka, a także wprowadzając podstawę prawną umożliwiającą inicjatywy legislacyjne obywateli, jak i swoisty system prawa administracyjnego dla instytucji UE,
- J. mając na uwadze, że art. 7 traktatu o Unii Europejskiej ustanawia procedury umożliwiające Unii podjęcie działań przeciwdziałających poważnym i trwałym naruszeniom przez państwa członkowskie zasad, na których opiera się Unia, zgodnie z art. 6 tego traktatu,
- K. przypominając w tym kontekście, że obywatele UE często wnoszą do Parlamentu petycje o naprawę sytuacji, która ich zdaniem narusza prawa uznane na mocy traktatów, i kiedy uważają, że droga sądowa jest nieodpowiednia, niepraktyczna, nadmiernie przewlekła lub — jak często ma to miejsce — droga,
- L. mając na uwadze, że Komisja Petycji jako komisja właściwa ma obowiązek nie tylko odpowiadania na poszczególne petycje, ale również poszukiwania w odpowiednim terminie realistycznych rozwiązań problemów poruszonych przez składających petycje oraz mając na uwadze, że stanowi to główny cel jej prac,
- M. mając na uwadze, że rozwiązania problemów osób składających petycje są najczęściej znajduwane w wyniku lojalnej współpracy między Komisją Petycji z jednej strony, a Komisją, państwami członkowskimi i ich regionalnymi i lokalnymi władzami z drugiej strony, które wspólnie znajdują pozasądowe rozwiązania,
- N. mając niemniej jednak na uwadze, że państwa członkowskie i ich regionalne lub lokalne władze nie zawsze wykazują wyraźną wolę polityczną znalezienia praktycznych rozwiązań problemów poruszanych przez składających petycje,
- O. mając ponadto na uwadze, że mimo iż zarzuty składających petycje nie zawsze są uzasadnione, mają oni jednak prawo oczekiwać wyjaśnień i odpowiedzi od właściwej komisji,
- P. mając na uwadze, że lepsza koordynacja międzyinstytucjonalna powinna usprawnić proces przekazywania petycji uznanych za niedopuszczalne władzom krajowym,
- Q. mając na uwadze, że petycje mogą zostać uznane za niedopuszczalne, jeżeli nie dotyczą działalności Unii Europejskiej oraz mając na uwadze, że proces składania petycji nie stanowi metody do wykorzystywania przez obywateli jako środka odwoławczego przeciwko decyzjom podjętym przez właściwe krajowe władze sądowe lub polityczne, z którym mogą się oni nie zgadzać,
- R. mając na uwadze, że zasadniczą dla Parlamentu kwestią jest wyposażenie się w środki, w kategoriach rzeczywistej władzy, zasad, procedur i zasobów umożliwiających udzielenie skutecznej i terminowej odpowiedzi na otrzymywane petycje,
- S. mając na uwadze, że proces składania petycji może wnieść pozytywny wkład w proces lepszego stanowienia prawa, szczególnie poprzez zidentyfikowanie obszarów wskazanych przez składających petycje gdzie prawo UE jest słabe lub nieskuteczne, jeżeli chodzi o cele odnośnego aktu prawnego, oraz mając na uwadze, że we współpracy z właściwą komisją legislacyjną i pod jej nadzorem można zaradzić takiej sytuacji, zmieniając odnośne akty prawne,
- T. mając na uwadze, że proces składania petycji w znaczący sposób przyczynia się również do określenia przypadków, w których państwa członkowskie niewłaściwie stosują prawo wspólnotowe, co w wielu przypadkach prowadzi do uruchomienia przez Komisję procedury w sprawie naruszenia postanowień traktatu na podstawie art. 226 traktatu WE,

Wtorek, 23 września 2008 r.

- U. mając na uwadze, że procedura w sprawie naruszenia ma na celu zapewnienie, że dane państwo członkowskie dopełni obowiązku przestrzegania istniejącego prawa wspólnotowego, a o jej wszczęciu decyduje ponadto wyłącznie Komisja i nie istnieje żaden przepis dotyczący bezpośredniego zaangażowania Parlamentu w ten proces, zauważając jednak, że około jedna trzecia procedur o naruszenie związana jest z kwestiami, które składający petycje kierują do Parlamentu Europejskiego,
- V. mając na uwadze, że procedura w sprawie naruszenia, nawet uwieńczona sukcesem, może nie doprowadzić do bezpośredniego rozwiązania konkretnych kwestii poruszonych przez poszczególne osoby składające petycje; mając na uwadze, że osłabia to wiarę obywateli w możliwość sprostania ich oczekiwaniom przez instytucje UE,
- W. mając na uwadze, że w 2007 r., kiedy liczbę członków Komisji Petycji zwiększono z 25 do 40, Parlament zarejestrował 1 506 petycji (co stanowi wzrost o 50 % w stosunku do roku 2006), z czego 1 089 zostało uznanych za dopuszczalne,
- X. przypominając, że w 2007 r. 159 składających petycję wzięło udział w posiedzeniach Komisji Petycji, nie wspominając o wielu innych, którzy byli obecni w charakterze obserwatorów,
- Y. mając na uwadze, że w 2007 r. zorganizowano sześć wizyt rozpoznawczych do Niemiec, Hiszpanii, Irlandii, Polski, Francji i na Cypr, w wyniku których przygotowano sprawozdania i wydano zalecenia, które następnie wysłano do wszystkich zainteresowanych stron, a w szczególności do składających petycje,
- Z. mając na uwadze, że zorganizowano dziewięć pełnych posiedzeń komisji, na których omówiono ponad 500 oddzielnych petycji, przy cennej pomocy przedstawicieli Komisji, oraz że wszyscy składający petycje zostali poinformowani o wynikach,
- AA. mając na uwadze, że - jak wynika z procesu składania petycji - obawy obywateli UE koncentrują się głównie na następujących kwestiach: środowisku i jego ochronie, w tym słabościach dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, ramowej dyrektywy wodnej, dyrektywy w sprawie wody pitnej, dyrektywy w sprawie odpadów, dyrektywy siedliskowej, dyrektywy ptasiej, dyrektywy w sprawie prania brudnych pieniędzy i innych, uwzględniając także ogólne obawy dotyczące zanieczyszczenia i zmian klimatycznych, indywidualnych i prywatnych prawach własności, usług finansowych, swobodzie przemieszczania się i prawach pracowników, w tym prawach emerytalnych i innych postanowieniach socjalnych, uznawaniu kwalifikacji zawodowych, swobodzie przedsiębiorczości i zarzutach dyskryminacji w oparciu o narodowość, płeć lub przynależność do mniejszości,
- AB. mając na uwadze, że tematyka petycji i proces ich rozpatrywania w 2007 r. obejmowały główne współczesne kwestie, takie jak zmiany klimatyczne, utrata bioróżnorodności, niedostatek wody, regulowanie usług finansowych i dostawy energii do Unii Europejskiej,
- AC. pamiętając o stałych i konstruktywnych stosunkach nawiązanych między Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich, który ma za zadanie prowadzić dochodzenia dotyczące skarg od obywateli dotyczących zarzutów o niewłaściwe administrowanie w instytucjach UE, a Komisją Petycji, która regularnie składa Parlamentowi sprawozdanie w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub sprawozdań specjalnych – stanowiących ostateczną możliwość działania rzecznika w przypadku gdy jego zalecenia nie są przestrzegane – z których jedno zostało opracowane w 2007 r.,
- AD. mając na uwadze, że przedłożony w czerwcu 2005 r. wniosek przedmiotowej komisji o zezwolenie na sporządzenie sprawozdania w sprawie specjalnego sprawozdania Rzecznika Praw Obywatelskich dla Parlamentu dotyczącego niewłaściwego administrowania w Europejskim Urzędzie ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych został odrzucony decyzją Konferencji Przewodniczących z dnia 15 listopada 2007 r.,

Wtorek, 23 września 2008 r.

- AE. mając na względzie przyszłe postępy, które jeszcze zwiększą zaangażowanie obywateli UE w działalność i prace Unii Europejskiej, zwłaszcza poprzez wprowadzenie „inicjatywy obywatelskiej” przewidzianej w traktacie lizbońskim, która w przypadku ratyfikowania traktatu przez wszystkie 27 państw członkowskich umożliwi milionowi osób z różnych państw członkowskich zwrócić się o przedstawienie wniosku w sprawie nowego aktu prawnego, i w przypadku której należy wprowadzić specyficzne procedury obejmujące Komisję, do której takie inicjatywy należy początkowo adresować, Parlament Europejski i Radę,
- AF. mając na uwadze, że skuteczność i wydajność działania Komisji Petycji daje obywatelom wyraźny sygnał, że ich uzasadnione obawy są rozpatrywane i tworzy rzeczywistość więź między obywatelami a UE; mając jednak na uwadze, że w przypadku niedopuszczalnie długich terminów i niechęci ze strony państw członkowskich do stosowania się do wymaganych zaleceń zgodnych z prawem wspólnotowym zwiększa się dystans między UE a jej obywatelami, a w wielu przypadkach potwierdza ich zdanie o istnieniu deficytu demokratycznego,
- AG. mając na uwadze, że w 2007 r. członkowie Komisji Petycji mogli skorzystać ze znaczącego ulepszenia bazy danych petycji on-line (ePetition) i narzędzi zarządzania nią, opracowanych przez sekretariat komisji we współpracy ze służbami odpowiedzialnymi za technologie informacyjne; baza ta umożliwia wszystkim członkom komisji i grup politycznych bezpośredni dostęp do wszystkich petycji i związanych z nimi dokumentów, zwiększając tym samym ich możliwości skutecznego służenia składającym petycje,
- AH. zauważając jednak, że Parlament nie udostępnił zasobów, o które wnioskowano w ubiegłorocznej rezolucji dotyczącej prac Komisji Petycji, a które są konieczne, by poprawić usługi internetowe związane z procesem składania petycji oraz wprowadzić w życie art. 192 ust. 2 Regulaminu Parlamentu, który przewiduje, że „tworzy się elektroniczny rejestr umożliwiający obywatelom przyłączenie się do autora petycji poprzez złożenie podpisu elektronicznego pod uznaną za dopuszczalną oraz wpisaną do rejestru petycją”,
- AI. mając na uwadze, że dla obywateli UE ważne jest bycie właściwie informowanymi o pracach Komisji Petycji, ponieważ przygotowują się do wybrania nowego Parlamentu w następnych wyborach UE zaplanowanych na czerwiec 2009 r.,
1. z zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę między Komisją Petycji, służbami Komisji i Rzecznikiem Praw Obywatelskich, a także atmosferę współpracy istniejącą między instytucjami, które dążą do odpowiedzialności na niepokoje obywateli UE; wyraża jednak stanowcze przekonanie, że powinno się nadać priorytet umożliwieniu samej Komisji Petycji dalszego umacniania własnych niezależnych struktur dochodzeniowych, szczególnie poprzez wzmocnienie swojego sekretariatu i jego ekspertyzy prawnej; podejmuje się dalszego usprawnienia procedur wewnętrznych Komisji Petycji w celu dodatkowego ułatwienia procesu składania petycji, w szczególności w odniesieniu do terminów określania dopuszczalności petycji, przeprowadzania dochodzeń i dalszych działań, organizacji posiedzeń komisji, współpracy z innymi komisjami parlamentarnymi, które mogą być kompetentne do rozpatrywania niektórych petycji lub zainteresowane nimi, a także inicjatyw komisji, takich jak wizyty rozpoznawcze;
 2. podkreśla, że zakres obowiązywania Karty praw podstawowych zostanie uznany w przypadku pełnej ratyfikacji traktatu lizbońskiego oraz że formalnie umocni to jej niezależny wiążący charakter; zauważa ponadto, że należy przewidzieć konkretne środki mające na celu określenie, jaki wpływ będzie to miało na prawa obywateli, a w rezultacie na pracę i kompetencje Komisji Petycji;
 3. ponawia wniosek do swojego Sekretarza Generalnego o dokonanie pilnego przeglądu „portalu obywatelskiego” na stronach internetowych Parlamentu w celu poprawienia widoczności portalu w odniesieniu do prawa do składania petycji, a także o zagwarantowanie, że obywatele mogą korzystać z prawa do elektronicznego składania podpisów pod petycjami, jak przewiduje art. 192 ust.2 Regulaminu; nalega na fakt, że portal obywatelski musi zagwarantować interoperacyjność wyszukiwarek internetowych w celu zapewnienia obywatelom równych praw dostępu w tym względzie;

Wtorek, 23 września 2008 r.

4. uważa, że obecna procedura rejestracji petycji niepotrzebnie opóźnia ich rozpatrywanie i jest zaniepokojony faktem, że może to być postrzegane jako pewien brak wrażliwości w stosunku do składających petycje; wzywa zatem Sekretarza Generalnego do podjęcia koniecznych kroków w celu przekazania rejestracji petycji z Dyrekcji Generalnej ds. Urzędu Przewodniczącego do sekretariatu odpowiedzialnej komisji;
5. wzywa do rozpoczęcia negocjacji między Parlamentem a Komisją służących lepszemu skoordynowaniu ich pracy w zakresie rozpatrywania skarg w sposób ułatwiający, upraszczający i usprawniający procedury składania skarg i zwiększający ich przejrzystość i sprawność; zwraca się do Sekretarza Generalnego o złożenie sprawozdania Komisji Petycji w ciągu sześciu miesięcy;
6. popiera sformalizowanie procedury, zgodnie z którą petycje dotyczące rynku wewnętrznego przekazuje się sieci SOLVIT z myślą o znacznym skróceniu procesu rozpatrywania petycji w obszarze rynku wewnętrznego związanych z kwestiami takimi jak podatki samochodowe, uznawanie kwalifikacji zawodowych, pozwolenia na pobyt, kontrole graniczne i dostęp do kształcenia, przy zachowaniu prawa Parlamentu do zbadania danego zagadnienia w przypadku niezalezienia zadowalającego rozwiązania w ramach SOLVIT;
7. przypomina o potrzebie większego zaangażowania ze strony Rady i stałych przedstawicielstw państw członkowskich w działania Komisji Petycji oraz wzywa je do wzmocnienia ich obecności i uczestnictwa z myślą o obywatelach;
8. jest zdania, że w związku ze wzmocnieniem sekretariatu Komisji Petycji oraz utworzeniem systemu petycji on-line (ePetition) wprowadzenie rozwiązania informatycznego umożliwiającego komputerowe śledzenie rozwoju sprawy z myślą o składających petycje pomogłoby zwiększyć przejrzystość i skuteczność procesu, między innymi przez regularne uaktualnianie stanu sprawy; zwraca się o dodatkowe informacje; zauważa, że dzięki takiemu rozwiązaniu można by lepiej sprostać oczekiwaniom obywateli UE, a jednocześnie skupić się na lepszym wykonywaniu instytucyjnych obowiązków spoczywających na Parlamencie i jego Komisji Petycji;
9. wzywa Komisję do pełnego uwzględnienia zaleceń Komisji Petycji w podejmowaniu decyzji dotyczących wszczynania przeciwko państwom członkowskim postępowań w sprawie naruszenia i ponawia wniosek o bezpośrednie i oficjalne informowanie Komisji Petycji przez Komisję Europejską, kiedy wszczęcie takiego postępowania następuje w związku z petycją rozpatrywaną przez Komisję Petycji;
10. przypomina w związku z tym o reprezentacyjnym charakterze Komisji Petycji, a także o jej roli w ramach instytucji i jej zobowiązaniu wobec obywateli i mieszkańców UE;
11. wyraża zaniepokojenie zbyt długimi terminami rozpatrywania spraw o naruszenie przez służby Komisji i Trybunał Sprawiedliwości, jeżeli jest on zaangażowany oraz – uznając, że jest to często wynik powolności i nierzadko umyślnego oporu ze strony administracji danego państwa członkowskiego – wzywa do wprowadzenia bardziej rygorystycznych terminów; wyraża wątpliwości dotyczące skuteczności tzw. „horyzontalnych postępowań w sprawie naruszenia”, których zamknięcie wymaga więcej czasu; wzywa do przeglądu procedury postępowania o naruszenie, którego celem będzie zapewnienie większego poszanowania stosowania wspólnotowych aktów prawnych;
12. wzywa zainteresowane instytucje do lepszego wykorzystywania tej procedury, jako sposobu zapewnienia pełnego poszanowania prawa wspólnotowego, i wyraża głębokie ubolewanie z powodu faktu, że zbyt często powolność stosowanych procedur i nierzadko zatajanie sedna sprawy prowadzi de facto do naruszeń prawa wspólnotowego przez państwa członkowskie, które w ten sposób działają bezkarnie przeciwko interesom bezpośrednio zaangażowanych społeczności lokalnych, które złożyły petycję do Parlamentu;

Wtorek, 23 września 2008 r.

13. uważa za problematyczne, że obecny system monitorowania prawa wspólnotowego umożliwia państwom członkowskim odwlekanie dostosowywania się do niego do momentu, w którym grożą im natychmiastowe sankcje pieniężne i dalsze unikanie odpowiedzialności za minione celowe naruszenia oraz że obywatele często wydają się nie dysponować odpowiednim dostępem do wymiaru sprawiedliwości i rozwiązań prawnych na szczeblu krajowym, nawet w przypadku gdy Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że dane państwo członkowskie naruszyło prawa obywateli wynikające z prawodawstwa wspólnotowego;

14. zaleca, by w pierwszej kolejności zapewnić skuteczność i wydajność wszystkich działań Komisji Petycji, od ich rozpoczęcia do ich zakończenia, ponieważ stanowi to rzeczywiste i konkretne zobowiązanie wobec obywateli, zaznacza jednocześnie wolę polityczną i możliwości UE, by zając się ich uzasadnionymi obawami;

15. wyraża zaniepokojenie i konsternację z powodu doniesień ze strony składających petycje, zgodnie z którymi nawet jeżeli otrzymali oni wsparcie Komisji Petycji w kwestii swojej petycji, zbyt często doświadczają poważnych trudności z otrzymaniem jakiegokolwiek rekompensaty od władz i sądów krajowych; wyraża przekonanie, że takie słabości systemowe powinny zostać dogłębniej przeanalizowane, szczególnie kiedy dotyczą sektora usług finansowych, tak jak w przypadku ustaleń komisji śledczej ds. zbadania kryzysu w spółce Equitable Life, które opierały się na petycjach otrzymanych przez Parlament i stały się przedmiotem sprawozdania w 2007 r.;

16. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2007 r. Komisja i Trybunał Sprawiedliwości podjęły szybkie działania, łącznie z zastosowaniem nakazu, aby zapobiec natychmiastowej destrukcji obszaru chronionego na mocy dyrektywy siedliskowej w Dolinie Rospudy z powodu korytarza transportowego Via Baltica, w odniesieniu do którego Komisja Petycji przeprowadziła własne dochodzenie i odbyła wizytę rozpoznawczą, a także poczyniła konkretne zalecenia; ubolewa nad faktem, że nie było więcej przykładów tego rodzaju;

17. zwraca się do Komisji, by rozpatrując petycje i skargi związane z polityką w zakresie środowiska naturalnego, która stanowi jeden z głównych przedmiotów petycji w UE, wyraziła większą gotowość do działania zapobiegającego łamaniu prawa wspólnotowego; zauważa, że „zasada ostrożności” ma niedostateczną moc prawną i jest zbyt często ignorowana przez odpowiedzialne władze państw członkowskich, które są przecież zobowiązane do stosowania traktatu WE;

18. ubolewa nad brakiem wsparcia dla Komisji Petycji ze strony Komisji Europejskiej kiedy – zwłaszcza w wyniku wizyt rozpoznawczych – uzyskiwane są istotne dowody dotyczące nieprzestrzegania praw obywateli zapisanych w traktacie, lub niestosowania prawa i wzywa do ustanowienia nowych procedur, umożliwiających Parlamentowi wnoszenie takich spraw bezpośrednio do Trybunału Sprawiedliwości;

19. uznaje w pełni, że głównym celem procesu składania petycji, przewidzianego przez traktat, jest jednak uzyskiwanie w drodze procesu politycznego pozasądowych rozwiązań problemów poruszanych przez obywateli UE, i w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w wielu przypadkach osiągnięte są zadowalające rezultaty;

20. uznaje także, że w wielu przypadkach niemożliwe jest znalezienie zadowalających rozwiązań dla składających petycje z powodu słabości w samym obowiązującym prawodawstwie Wspólnoty;

21. wzywa odpowiedzialne komisje legislacyjne do przywiązywania szczególnej wagi do problemów zgłaszanych w trakcie procesu składania petycji podczas przygotowywania i negocjowania nowych lub nowelizowanych aktów prawnych;

22. wzywa Komisję do głębszego zainteresowania się wykorzystaniem Funduszu Spójności na obszarach UE, gdzie szeroko zakrojone projekty w zakresie infrastruktury mają istotny wpływ na środowisko oraz wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by fundusze były kierowane na zrównoważony rozwój w interesie społeczności lokalnych, których rosnąca liczba składa do Parlamentu petycje żeby zaprotestować, gdyż takie priorytety nie zawsze są przestrzegane przez władze regionalne i lokalne; z zadowoleniem odnosi się do prac podjętych przez Komisję Kontroli Budżetowej i Trybunał Obrachunkowy w tej kwestii;

Wtorek, 23 września 2008 r.

23. zauważa, że rosnąca liczba otrzymywanych petycji, szczególnie od obywateli z nowych państw członkowskich, dotyczy kwestii zwrotu własności, mimo iż kwestia ta leży zasadniczo w kompetencji państw członkowskich; nalega, by zainteresowane państwa członkowskie zadbały o pełną zgodność swoich praw dotyczących własności wynikających ze zmiany systemu z wymogami traktatu i postanowień Europejskiej konwencji praw człowieka, a także z art. 6 traktatu UE zmienionego traktatem lizbońskim; kładzie nacisk na fakt, że otrzymywane na ten temat petycje nie dotyczą systemu prawa własności, ale prawa do legalnie nabytej własności; w tym kontekście zwraca się do Komisji o zachowanie szczególnej czujności, nie tylko podczas negocjacji z aktualnymi państwami członkowskimi, ale również z krajami kandydującymi;

24. potwierdza swoje zaangażowanie w przestrzeganie uznawania praw obywateli UE do własności prywatnej, którą uzyskali zgodnie z prawem i potępia wszelkie próby pozbawiania rodzin ich własności bez należytego procesu, odpowiedniej rekompensaty lub poszanowania ich integralności fizycznej; odnotowuje wzrost liczby petycji otrzymywanych w tej kwestii, w szczególności w odniesieniu do Hiszpanii w 2007 r., oraz odnotowuje sprawozdanie i zalecenia wydane w następstwie wizyty rozpoznawczej Komisji Petycji mającej na celu zbadanie problemu po raz trzeci; zauważa w odniesieniu do dyrektyw o zamówieniach publicznych, że trwające procedury w sprawie naruszenia są nadal otwarte;

25. zauważa również poważne głosy krytyczne ze strony Komisji Petycji w następstwie wizyty rozpoznawczej w Loiret we Francji w 2007 r., a w szczególności zwraca się do władz francuskich o zdecydowane działanie w celu zapewnienia zgodności z dyrektywami UE, które mogą zostać naruszone, jeżeli utrzymane zostanie zezwolenie na niektóre planowane projekty budowy mostów na Loarze, przy czym należy pamiętać, że Dolina Loary jest chroniona nie tylko na mocy dyrektywy siedliskowej i ptasiej, ale również jako światowe dziedzictwo UNESCO i jeden z ostatnich w Europie dzikich systemów rzecznych;

26. wyraża rosnące zaniepokojenie brakami we wdrażaniu postanowień dyrektywy o wodzie pitnej w Irlandii, niedokonaniem jakiegokolwiek oceny przed podjęciem w 2007 r. decyzji o usunięciu obiektu dziedzictwa narodowego w Lismullin z terenu, na którym przewiduje się budowę autostrady M3 przebiegającej obok wzgórza Tara w hrabstwie Meath, co doprowadziło do wniesienia przez Komisję sprawy przeciwko Irlandii do Trybunału Sprawiedliwości, z uzasadnieniem, że ogólne podejście Irlandii do usuwania obiektów dziedzictwa narodowego w okolicznościach podobnych do sprawy Lismullin nie jest w pełni zgodne z wymogami dyrektywy 85/337/EWG⁽¹⁾; niepokoi się także problemami społeczności lokalnych w Limerick, a także innymi kwestiami poruszonymi w sprawozdaniu z wizyty rozpoznawczej do Irlandii, odbytej przez Komisję Petycji w 2007 r.; zauważa, że niektóre z tych kwestii są przedmiotem trwających procedur w sprawie naruszenia;

27. odnotowuje sprawozdanie z wizyty rozpoznawczej do Polski, w którym poczyniono zalecenia dotyczące ochrony Doliny Rospudy i ostatniej puszczy w Europie; nalega, by Komisja kontynuowała prace z władzami polskimi nad alternatywnymi trasami przebiegu sieci drogowej Via Baltica i sieci kolejowej, zgodnie z zaleceniami zawartymi w sprawozdaniu Komisji Petycji; zachęca również Komisję do dopilnowania, by finansowanie w celu odciążenia systemu dróg w Augustowie było udostępniane w taki sposób, by chronić ludność lokalną i środowisko w tym obszarze;

28. odnotowuje wizytę rozpoznawczą na Cyprze odbyłą przez przewodniczącego i członków Komisji Petycji w listopadzie 2007 r.; zwraca się do odnośnych stron o kontynuowanie wysiłków mających na celu osiągnięcie wynegocjowanego rozwiązania nieuregulowanych kwestii budzących niepokój składających petycje, szczególnie w odniesieniu do zamkniętej dzielnicy Famagusty, która powinna zostać zwrócona prawowitym właścicielom, i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że odnośne strony na Cyprze ponownie podjęły rozmowy w celu rozwiązania problemu cypryjskiego; podkreśla ponadto znaczenie natychmiastowego wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 550 (1984), która zawiera zobowiązanie do zwrócenia miasta Famagusta jej prawowitym mieszkańcom;

29. zauważa rosnącą liczbę petycji i listów otrzymywanych przez Komisję Petycji w związku z najbardziej drażliwymi kwestiami opieki nad dziećmi, w których niezwykle trudno jest interweniować - na przykład jak w przypadku niemieckiej agencji ochrony dzieci *Jugendamt* - z powodu zaangażowania sądów w wiele przypadków, a także z uwagi na fakt, że trudno jest powoływać się na kompetencje UE jako takiej; chyba że sprawa dotyczy rodziców z różnych krajów UE,

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40).

Wtorek, 23 września 2008 r.

30. przypomina, że w 2007 r. wielu składających petycje obywateli Wielkiej Brytanii, których własność została skonfiskowana przez brytyjski Urząd Cei i Akcyzy, nadal nie uzyskało naprawienia szkody, mimo iż Komisja wstrzymała postępowanie przeciwko Wielkiej Brytanii w sprawie naruszenia postanowień traktatu umożliwiających swobodę przepływu towarów; zwraca się do władz brytyjskich o wystąpienie ze sprawiedliwym rozwiązaniem, obejmującym wypłatę odszkodowań ex gratia składającym petycje, którzy ucierpieli na skutek poważnych strat finansowych zanim władze zmieniły sposób postępowania i – według Komisji – zaczęły działać zgodnie z odpowiednimi dyrektywami;

31. przypomina również fakt, że w Grecji organy celne nadal konfiskują w trybie nadzwyczajnym pojazdy obywateli greckich przebywających czasowo za granicą i wracających do Grecji pojazdami na zagranicznych numerach rejestracyjnych, wielu z nich zostało oskarżonych o przemyt, a ich sprawy nie zostały należycie rozpatrzone, jak wcześniej zgłosiła Parlamentowi Komisja Petycji; zwraca się do władz greckich o przewidzenie odszkodowań dla składających petycje, którzy ucierpieli wskutek wspomnianych praktyk; odnotowuje orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-156/04 (z dnia 7 czerwca 2007 r.), w którym większość wyjaśnień przedstawionych przez władze greckie w tej sprawie zostało uznanych za satysfakcjonujące; z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie nowych uregulowań wydanych przez te ostatnie w celu zaradzenia niedociągnięciom wskazanym w wymienionym wyżej orzeczeniu;

32. ubolewa nad faktem, że wśród najstarszych nierozstrzygniętych petycji, nad którymi wciąż trwają prace, nadal nierozwiązana pozostaje sprawa „lettori”, nauczycieli języków obcych we Włoszech, pomimo dwóch decyzji Trybunału Sprawiedliwości i wsparcia ze strony Komisji Europejskiej i Komisji Petycji dla ich sprawy i roszczeń; zwraca się do władz włoskich i poszczególnych zaangażowanych uniwersytetów, w tym m. in. w Genui, Padwie i Neapolu, do podjęcia działań w celu zastosowania sprawiedliwego rozwiązania do tych uzasadnionych żądań;

33. przypomina, że wśród petycji rozpatrywanych przez Komisję Petycji w 2007 r. – chociaż została ona złożona początkowo w 2006 r. – znalazła się tzw. petycja w sprawie jednej siedziby, którą poparło 1,25 mln obywateli UE, a która wzywa do ustanowienia jednej siedziby dla Parlamentu Europejskiego, w Brukseli; zauważa, że w październiku 2007 r. przewodniczący odesłał petycję z powrotem do komisji, która następnie wezwała Parlament do wyrażenia opinii w tej sprawie, pamiętając, że siedziba instytucji jest regulowana postanowieniami traktatu i że za decyzję w tej kwestii odpowiedzialne są państwa członkowskie;

34. postanawia zmienić nazwę Komisji Petycji przetłumaczoną na wszystkie języki urzędowe UE z myślą o następnej kadencji Parlamentu, tak aby odzwierciedlała ona charakter komisji w zrozumiały sposób, co najwyraźniej nie ma na razie miejsca w niektórych językach, a także by podkreślić element demokracji uczestniczącej w prawie do składania petycji; sugeruje, że nazwa „Komisja Petycji Obywateli” może być łatwiejsza do zrozumienia;

35. jest zaniepokojony liczbą otrzymanych petycji zwracających uwagę na problemy z wpisywaniem się na listy wyborcze, z którymi stykają się obywatele UE, którzy mieszkają poza własnym krajem lub mają status mniejszości w danym państwie członkowskim; zwraca się do wszystkich państw członkowskich o zwrócenie szczególnie uwagi na ułatwienia udostępnione wszystkim obywatelom UE i uprawnionym rezydentom UE w celu zapewnienia ich pełnego uczestnictwa w następnych wyborach europejskich;

36. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji i sprawozdania Komisji Petycji Radzie, Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz rządów i parlamentom państw członkowskich i ich komisjom petycji, a także ich krajowym rzecznikom praw obywatelskich lub podobnym właściwym organom.